

**Být a „být pro“ (pro něco či někoho)**

**Ladislav Hejdánek**

This is a part of the original document:

[2015](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2015](#)

◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 6. 7. 2015

◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 6. 7. 2015

## **Být a „být pro“ (pro něco či někoho)**

„Být“ znamená „dít se“ či „stávat se“, nikdy to neznamená nehybnost ani neměnnost. Každé „jest“, tj. každé „jsoucno“ nějak vzniklo, nějak se uskutečňuje a nějak končí. Kdyby bylo osamoceno a izolováno, bylo by pouze „virtuálně jsoucí“ a nic by po něm nezbylo. I nejmenší skutečná („reálná“) událost je „jsoucí“ jen ve vztazích k jiným „reálným“ událostem, jakož i ve vztazích jiných událostí k ní samé. To je primárně závažná skutečnost: každá událost, každé pravé jsoucno je spjato s jinými událostmi, s jinými pravými jsoucnými. A tato jeho spjatost s jinými jsoucnými je zásadně odlišná od spjatosti třeba čísel s jinými čísly nebo geometrických obrazců s jinými obrazci, takže s nimi nesmí být zaměňována, ale může v tomto druhém typu spjatosti být shledávána jen jakási podobnost či spíše soupatřičnost, v některých směrech (a k některým cílům) dobře využitelná (ale nikoli „svébytná“). Není to tedy v tomto závažnějším typu tak, že napřed jsou jednotlivá jsoucna, a ta potom navazují vztahy mezi sebou, ale všechna ta jsoucna „jsou“ jen skrze toto navazování vztahů, tj. tím, že navazují vztahy s těmi druhými, a tím, že ta druhá jsoucna navazují vztahy s nimi. A protože každé pravé jsoucno je událostním děním, tedy událostí, a v největším počtu případů tu jsou (existují) vždycky už četná jiná jsoucna ještě předtím, než taková událost startuje a začne vykonávat své vlastní bytí, vypadá to tak, že to jsou ta předchozí, dřívější jsoucna, která jako by produkovala, vytvářela ta pozdější; a tak nám uniká ta naprosto základní skutečnost, že každé pravé jsoucno má svůj počátek mimo všechna již uskutečněná (resp. právě uskutečňovaná) jsoucna, tj. že může začít jen tak, že nejprve vůbec „není“ (resp. je pouze virtuální) a že může ze stavu virtuálního přecházet k reálnému právě až za spolupůsobení, či lépe: za aktivní spoluúčasti těch jiných jsoucen. Takže můžeme s jistotou prohlásit, že každé „est“ je nutně zároveň „pro-est“ – anebo není ničím, resp. jen čímsi virtuálním.

(Písek, 150706-1.)